

Luchtvaartnieuws uit Suriname

2014-06-29 / Arno Landewers

Uitbreidingen voor de SLM

De Surinaamse Luchtvaart Maatschappij heeft afgelopen maanden zowel het routenet uitgebreid als aangekondigd de vloot te vergroten.

Om de kosten op de mid-Atlantische route (Paramaribo-Amsterdam vv) te drukken is besloten om in 2015 een tweede vliegtuig voor deze route te leasen. Het blijkt dat tijdelijk inhuren van materiaal bij onderhoud of uitval van de SLM Airbus A340-300 zeer kostbaar is. Tevens wordt zo de afhankelijkheid van een tweede partij voorkomen. Een aantal keren was de SLM genoodzaakt vergoedingen uit te keren voor vertragingen die ontstonden door toedoen van uitval van ingehuurde vliegtuigen. De commercieel directeur van de SLM liet weten dat het nieuwe vliegtuig in ieder geval kleiner zal zijn dan de Airbus A340-300.

Op 4 april startte de SLM een lijndienst van vanaf Cayenne (Frans Guyana), via Paramaribo en Georgetown (Guyana) naar Miami per Boeing 737-300. Sinds december 2012 vliegt de SLM ook al tussen Cayenne en Belem (Brazilië).

Tekort luchtverkeersleiders

Suriname kampt met een schrijnend tekort aan luchtverkeersleiders. Op de Johan Adolf Pengel luchthaven blijft daarom de verkeerstoren onbemand en kan alleen de area control bemand worden.

In maart is de situatie toegelicht bij het kabinet. Het aantrekken van nieuwe luchtverkeersleiders blijkt moeilijk, onder andere door de slechte betaling. Ook blijkt verplichte bijscholing sinds 2008 niet meer worden gegeven. Omdat er al jaren soortgelijke problemen zijn, ging begin april een aantal luchtverkeersleiders in staking. Dit leidde overigens niet tot grote problemen in het Surinaamse luchtruim. Verder bleek een opleiding voor assistent-luchtverkeersleider, welke in maart door de Surinaamse Luchtvaartdienst werd gestart, niet te voldoen aan eisen van de ICAO (de Internationale Burgerluchtvaart Organisatie). Volgens Gerard Brunings, de luchtvaartadviseur van president Bouterse, duurt het nog minstens twee tot drie jaar voor de luchtverkeersleiding op sterkte is.

Studie verhuizing Zorg en Hoop

In maart werd aangekondigd dat er een studie komt naar verplaatsing van het vliegveld Zorg en Hoop in Paramaribo. De studie wordt gefinancierd door de Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank (IAO).

De verplaatsing van het vliegveld is een terugkerend thema: het ligt midden in een woonwijk, en vooral de afgelopen jaren is het aantal vliegbewegingen flink toegenomen. Het is in 1952 opgericht (als tijdelijke airstrip), en al in 1954 werd voor het eerst geadviseerd het vliegveld te verplaatsen.

Zorg en Hoop is thuisbasis van onder andere Gum Air en Blue Wing, die de binnenlandse verbindingen onderhouden, en met het toenemen van de offshore activiteiten zijn er ook steeds meer vliegbewegingen van helikopters. Aan de andere kant hebben de diverse vliegbedrijven op Zorg en Hoop de afgelopen jaren flink geïnvesteerd in het vliegveld. Dat was ook de reden waarom eerder voorgestelde verplaatsing naar Commewijne of Weg Naar Zee niet zijn doorgegaan; de overheid zou voor de kosten moeten opdraaien.

Surinaamse luchtmacht doet vloot van de hand

In maart werd bekend gemaakt dat de Surinaamse luchtmacht al haar zes vliegtuigen van de hand doet. Pogingen om de CASA 212 transportvliegtuigen weer luchtwaardig te maken worden gestopt. Verder gaat het volgens de opgaven om drie Britten-Norman Islanders en een Cessna 172. De toestellen staan al jaren aan de grond op vliegveld Zorg en Hoop. Op termijn worden nieuwe vliegtuigen aangeschaft. Ook wordt nog steeds de levering van enkele HAL Dhruv helikopters verwacht. In februari verklaarde de Indiase ambassadeur in Suriname dat de toestellen "binnenkort" worden verscheept.